

BORIS CVJETANOVIĆ

07. 09. – 08. 10.

2007

dr Vinko R
nika raz
njene Op
od. a Op
ić". Ova
ari i 70
ture. U
redmeta
ci o obje
Tijekom 1
čas lje

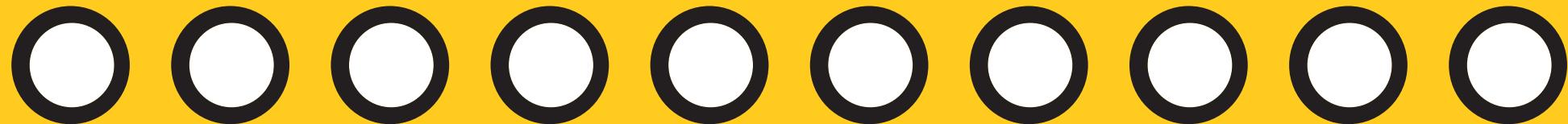
e ustano
mjetnički
potica od
otica 27.
novana o
je san
se nalaz
ne sobe
raju s kra
d. izvršen
definir

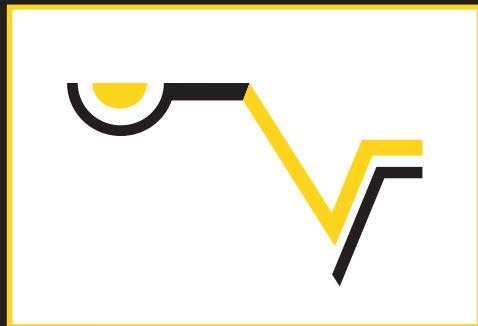
ijskog tip
ica i rad
gosp. Vin
06. god. o
ustanov
at definir
00 eksp
i prostor
oljeća, ka
a adapta
zadivlje

vana u sv
nja pokr
ića Ugov
dluku o
e obuhva
zaštićen
slika, crt
o. Vinka
en prvi vl
projektu
ne poslo

omoviran
hepokretr
poklonu c
iju Galeri
or zgrada
rno dobr
imijenjen
).
o odvjetn
arhitekte
koraciju

CITY

Zavičajna galerija
„dr. Vinko Perčić“
Maksima Gorkog 22
24000 Subotica
Tel./faks: 024 559 063
e-mail: percic@eunet.yu.

Galerija „dr Vinko Perčić“ je ustanova galerijskog tipa, osnovana u svrhu promoviranja likovnih umjetnika različitih umjetničkih pravaca i radi očuvanja pokretne i nepokretne imovine poklonjene Općini Subotica od strane gosp. Vinka Perčića Ugovorom o poklonu od 29.11.1989.god. a Općina Subotica 27. 06. 2006. god. donosi odluku o osnivanju Galerije „dr Vinko Perčić“. Ova novoosnovana općinska ustanova kulture obuhvata prostor zgrade i dvorišta od 8 ari i 70m², gdje je sam objekat definiran kao zaštićeno kulturno dobro-spomenik kulture. U galeriji se nalazi oko 500 eksponata (slika, crtež, primijenjenih umjetnosti i predmeta iz radne sobe i ostalih prostorija gosp. Vinka Perčića).

Prvi podaci o objektu datiraju s kraja 19. stoljeća, kada je njen prvi vlasnik bio odvjetnik Mihalj Gereb. Tijekom 1894.god. izvršena je prva adaptacija, po projektu mladog arhitekte iz Budimpešte Dežea Jakoba i tada fasada objekta dobiva raskošnu neobaroknu dekoraciju.

Galerijski prostor je ispunjen eksponatima sa namjerom da izradi interes kolekcionara, ukaže na krug umjetnika sa kojima je komunicirao i koje je direktno poznavao. Izbor od šezdeset sedam imena i 130 ostvarenja iz legata Galerije čine slike i umjetnici iz razdoblja do 1914 (Stipan Kopilović, Jelena Čović, Bela Farkaš, Angela Mačković, Šandor Olah). Period između 1914 -1945 obuhvata imena (Arpad G. Balaž, Andraš Hande, László Siládi, Jene Lenkei, Geza Hodò, Ištvan Nađ). Značajna su još imena tridesetih godina, Tečaja likovnog crtanja: Imre Vinkler, Gustav Matković, Farago Endre, Almaši Gabor, Ivan Tikvicki, Marko Vuković). Nekoliko imena podseća na druženja sa poznatimi umetnicima Oskarom Nemonom u Londonu, Nestom Orčićem u Zagrebu, Petrom Lubardom i Zlatkom Pricom.

Veliki ljubitelj umjetnosti i kolezionar gosp. V. Perčić, svoju kompleksnu zbirku je poklonio gradu Zagrebu, koju čine četiri sistematizirane grupe. Na prvom mjestu je Zbirka umjetnika s prostora bivše Jugoslavije s kraja 19. stoljeća do danas, u kojoj se pored akademskih slikara nalaze i djela naivnih umjetnika. Drugi dio čine teme portreta dr. Vinka Perčića, treći je zbirka madžarskih umjetnika s polovicu 19. stoljeća do 1941. god. i na kraju, dragocjena i vrlo zanimljiva kolekcija umjetničkih djela evropskih slikara od 16-20 stoljeća. Ona je brojčano mala, ali značenjem autora i vrijednošću likovnih ostvarenja nesumljivo najmarkantnija (Albrecht Durer, Rembrandt van Rijn, Francisco Goya, Edouard Manet, Camille Pissarro, Pierre Renoir, Edgar Degas, Paul Cézanne, Paul Gauguin, Toulouse Lautrec, Pierre Bonnard, Henri Matisse, Raoul Dufy, Fernand Léger, Pablo Picasso, Oskar Kokoschka, Marc Chagall, Joan Miró, Henry Moore, Victor Vasarely, Bernard Buffet).

Umjetnine iz donacije dr. Vinka Perčića su se mogle vidjeti 27. svibnja - 30. srpnja 1989. god. u organizaciji Strossmayerove Galerije i Muješko Galerijskog Centra-Muzejski prostor, Jezuitski trg 4, Zagreb, Republika Hrvatska, gdje su autori izložbe bili gosp. Vinko Zlamalik i gosp. Đuro Vandura.

Zbirka doktora Perčića odiše tolerancijom i otvorenosću. Kolezionar je pažljivo promatrao ugledne profesionalce, samouke uglednike likovne scene i amatere, ne obazirući se na pripadnost u višenacionalnom kreativnom okružju. Na svoj osobeni način služio je umjetnosti, više instiktom no znalavaštvom, prvenstveno željom da utemelji zajedničko, nikako s namjerom osobne koristi.

... Борис Цвјетановић једна је од најзанимљивијих и најзначајнијих фотографских личности новије хрватске фотографије...

... реалистичан фотограф невидљивог? бацач мреже кадрова којима хвата стварност?. Наравно значајније је говорити о светлу, кадру ком-, позицији фотографије. Кроз комбинацију илустрованог и апстрактног у прилазу мотиву проговора и реторика самог медија; тако избацивши стварни контекст зграде, фасаде, кадар испуњава чиста ликовност мрље или графизам кружнице уличног шахта на асфалту.

... о фотографији обично мислимо као о медију који хвата и зауставља време, који кадрирањем размиче континуитет простора/света, те нам тако омогућава схватање стварности. У стварности наравно нема кадра, све тече и симултано постоји, у сваком трену садашњост гута будућност и нестане у прошлости...

... новост у стилу овог децентног фотографа класичне црно-беле фотографије је дигитална колор-фотографија у циклусу *Град* који је започео снимати 2002. и још је отворен...

... у циклусу *Град* нема атракција, дизајна, главних улица, репрезентативних фасада. Кадрови су чисти призори концептуално прочишћени, без хијерархије планова, не наглашава се жариште. Нижу се секвенце *голе присутности* призора без људи, али с њиховим траговима.

... можемо говорити о социолошком аспекту фотографије, сакрализацији приватног и небризи за јавно, али значајнијим ми се чини фотографско виђење одсутности што рађа надреалност призора. На делу је опет *невидљиви или радни референт*, скривени мотив за слику...

... фотографије Бориса Цвјетановића имају ону врсту емпатије и близости мотиву који се пробијају кроз наслагане културе, мреже интерпретација и значења. Све, па и задњи остатак људског присуства на улици има неки значај који не произлази из хијерархије вредности или критике поређења међу стварима које завређују или не завређују фотографску пажњу. Огољене сиромашне, па и тужне чињенице свакодневице ту су не да би упоређивале с нечим бољим, вреднијим или достојним, него да би неутрално сведочиле себе и налазиле разлоге постојања себи самима.

фрагменти из текста Љубице Срхој Черине,
Народни музеј Задар, Галерија уметности

... Boris Cvjetanović a kortárs horvát fényképészeti egyik kiemelkedő és legérdekesebb fotográfus-egyénisége.

... a láthatatlan realisztikus fotográfusa? A fotográfus, aki képmező-hálót kivete ejti rabul a valóságot? Természetesen, helyénvalóbb a megvilágításról, a beállítási szögről és a fénykép kompozíciójáról beszélni. Azzal, hogy művészünk kombinálja a motívum illusztratív és absztrakt megközelítését megszólal a médium retorikája, s a képről eltünnek a valós épületek, homlokzatok, a képmezőt kitölти a folt tiszta festőiessége és az utcai tűzcsap kereksgének grafikája az aszfalon.

... a fénykép úgy él a köztudatban, mint az a médium, amely megragadja és megállítja az időt, képmezőkre-bontással tágítja a tér/világ folyamatosságát, s így lehetővé teszi számunkra, hogy felülkerekedjünk a valóságon. A valóság, persze nem képkockák ból áll: állandó a mozgás és az egyidejű létezés. minden pillanatban jelenünk a jövőt nyeli el, majd eltűnik a múltban...

... hagyományos fekete-fehér alkotásairól ismert, decens fotográfusunk opusának újdonságát a digitális technikával készült színes fényképek képezik a Város ciklusból, melyet 2002-ben kezdett el készíteni és még mindig dolgozik rajta...

... a Város ciklust nem az attrakció, a design, a főutcák, a reprezentáns homlokzatok jellemzik. A képekről a tiszta egyszerűség, koncepcióukban letisztult, a sík hierarchiáját nélkülvilág, hangsúlytalan középpontú elemek köszönnek vissza. Egymást követik a szekvenciák, a látvány *lemeztelektőtt ittlétei*: sehol egy ember, csak a nyoma...

... beszélhetünk e fotóiak szociológiai vetületéről, a magánélet szentségéről és a közélet mellőzéséről, számomra mégis fontosabbnak tűnik az ember kimagadásának fotográfusi szemlélete, mely álomszerű és szürrealista látványt eredményez. Ismét működésbe lép a *láthatatlan, mégis aktív kommentátor*, az eldugott fénykép-motívum...

... Boris Cvjetanović képein ott látjuk az empatiának azt a fajtáját és azt a motívum-közelséget, amely átüt még a kultúra halmaizain és a tolmácsolások és értelmezések hálóin is. minden, még az emberi utcai jelenlétének utolsó maradványa is jelentést hordoz, amely nem az értékek hierarchiájából, vagy a fotóiak megjelentetést kiérdemlő, illetve nem kiérdemlő dolgok összehasonlításának kritériumából indul ki. Jelen vannak a minden napok lemeztelektőtt, szegényes, sőt szomorú tényei is, de nem azért, hogy valami jobbal, értékesebbel vagy méltóbbal hasonlítsuk össze őket, hanem hogy saját létük semleges tanúbizonyságát tegyék, s önmagukban találják meg annak okait ...

részletek Ljubica Srhoj Čerina szövegéből
Zadari Múzeum, Művészeti Galéria

... Boris Cvjetanović jedna je od najzanimljivijih i najznačajnijih fotografskih osobnosti novije hrvatske fotografije...

... realistički fotograf nevidljivog? bacač mreže kadrova kojima hvata stvarnost?. Naravno primjereno je govoriti o svjetlosti, rakursu, kompoziciji fotografije. Kroz kombinaciju ilustrovanog i apstraktnog u pristupu motivu progovara i retorika samog medija; tako izbacivši stvarni kontekst zgrade, fasade, kadar ispunjava čista likovnost mrlje ili grafičam kružnice uličnog šahta na asfaltu.

... o fotografiji obično mislimo kao o mediju koji hvata i zaustavlja vrijeđe, koji kadriranjem razmiče kontinuitet prostora/svijeta, te nam tako omogućava ovladavanje stvarnošću. U stvarnosti naravno nema kada, sve teće i simultano postoji, u svakom trenu sadašnjost guta budućnost i nestane u prošlosti...

... novost u opusu ovog decentnog fotografa klasične crno-bijele fotografije je digitalna kolor-fotografija u ciklusu *Grad* koji je započeo snimati 2002. i još je otvoren...

... ciklusu *Grad* nema atrakcija, dizajna, glavnih ulica, reprezentativnih fasada. Kadrovi su čisto plošni, prizori konceptualno pročišćeni, bez hijerarhije planova, ne naglašava se žarište. Nižu se sekvencije *gole prisutnosti* prizora bez ljudi, ali s njihovim tragovima...

... možemo govoriti o sociološkom aspektu te fotografije, o sakralizaciji privatnog i nebrizi za javno, ali značajnijim mi se čini fotografsko viđenje odsutnosti što rađa snolikost i nadrealnost prizora. Na djelu je opet *nevidljivi ali djelatni referent*, skriveni motiv za sliku...

... fotografije Borisa Cvjetanovića posjeduju onu vrstu empatije i bliskosti motivu motivu koji se probijaju kroz naslagane kulture, mreže interpretacija i značenja. Sve, pa i zadnji ostatak ljudskog prisustva na ulici ima neki značaj koji ne proizlazi iz hijerarni vrijednosti ili kriterija usporedbe među stvarima koje zavrjeđuju ili ne zavrjeđuju fotografsku objavu. Ogoljene siromašne, pa i tužne činjenice svakodnevice tu su ne da bi uspoređivale s nečim boljim, vrijednijim ili dostoјnjim, nego da bi neutralno svjedočile sebe i nalazile razloge postojanja sebi samima...

fragmenti iz teksta Ljubice Srhoj Čerine,
Narodni muzej Zadar, Galerija umjetnina

... Boris Cvjetanović is among the most interesting and most important photographer personalities of the contemporary Croat photographic art...

... a photographer, making realistic snapshots of the invisible? A photographer setting a net of images to capture reality? Of course, it would be more appropriate to speak about the lighting, setting the angle and composition of his photos. By combining illustrational and abstract depiction in the approach to the motives, the rhetoric of the very medium has also been brought out, thus putting aside the tangible context of a building, a façade and filling the image with the pure artistic image of a stain or the graphic aspects of a fire hydrant's circle on the asphalt of the street.

...photography is usually considered as a medium, which captures and stops time, which, by making still images pulls aside the continuity of space/world, thus enabling us to have a firmhold of the reality. Sure enough, there are no still frames in real life: everything moves and simultaneously exists: by swallowing the future, the present moment vanishes in the past instantaneously ...

... the novelty in the opus of this polite photographer of traditional black and white photos are the digital colour photos from the *City* edition, which he has started making in 2002 and is still working on it...

... there are not attractions, design, main streets or representative facades in the *City* edition. The images are flat, the scenes are purified conceptually, they lack the hierarchy of spaces, and the focal point is not highlighted. Sequences, presences of *naked images* are ranging without people, but with their traces...

... we can discuss the sociological aspect of these photos, the making of private life sacred and the neglect of public life, yet it seems that the photographer's view of human absence is more important, since it results in the dream-likeness and surrealistic of the image. The *invisible but operating commentator*, the photo's hidden motif is in action again...

... the photographs by Boris Cvjetanović own that specific type of empathy for and closeness to the motif, which show through piled up cultures and the net of interpretations and meanings. Everything, even the last remanence of human presence in the streets, has a meaning not rooting in the hierarchy of values or criteria of comparison between things deserving or not deserving to be photographed. Naked, poor and even sad facts of the everyday are here, not to compare them with something better, more valuable or worthy, yet to bear, unbiasedly witness about themselves and to find the reasons of their existence in themselves...

fragments from the text by Ljubica Srhoj Čerina
Zadar National Museum, Art Gallery

iz ciklusa „city“ 2002-2007

iz ciklusa „city” 2002-2007

iz ciklusa „city” 2002-2007

iz ciklusa „city” 2002-2007

iz ciklusa „city” 2002-2007

iz ciklusa „city” 2002-2007

iz ciklusa „city” 2002-2007

iz ciklusa „city” 2002-2007

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотека матице српске, Нови Сад

77.04(497.5)"20"(083.824)

ЦВЈЕТАНОВИЋ, Борис

Boris Cvjetanović : City : 07.09. - 08.10.2007
[Zavičajna galerija "Dr Vinko Perčić"] / [izbor djela i
autor postavke Boris Cvjetanović ; tekst Ljubica Srhoj
Čerina ; prijevod na mađarski i engleski jezik Papp
Erika]. - Subotica : Zavičajna galerija "Dr Vinko Perčić",
2007 (Subotica : Wizart). - 12 str. : fotograf. : 16 cm

ISBN 978-86-86955-02-9

a(Цвјетановић, Борис (-) - "Град" - Каталози изложби
б(фотографије - Каталози изложби

COBISS.SR-ID 224517895

Izložba i katalog ostvareni su
uz potporu i sredstva
iz budžeta općine Subotica.

Izdavač:
Zavičajna galerija
„dr. Vinko Perčić”

Za izdavačа:
Spartak Dulić

Izbor djela i
autor postavke:
Boris Cvjetanović

Tekst:
Ljubica Srhoj Čerina

Dizajn:
Spartak Dulić

Prevod na mađarski i
engleski jezik:
Papp Erika

Grafička priprema:
Drago Poljaković Kovačev

Producija:
Wizart, Subotica

